

I. Disposicions generals

CAP DE L'ESTAT

8577 REIAL DECRET LLEI 6/1999, de 16 d'abril, de mesures urgents de liberalització i increment de la competència. («BOE» 92, de 17-4-1999, y «BOE» 101, de 28-4-1999.)

El Govern considera que en l'actual context de l'economia espanyola, dins de la Unió Monetària, la política econòmica s'ha d'orientar cap a una liberalització i una flexibilització més grans dels sectors productius, de manera que s'aconsegueixi un ritme de creixement econòmic que permeti continuar aproximant els nivells de renda per capita d'Espanya als de la resta de països de la Unió Europea. Un dels objectius de la política econòmica és perfeccionar el funcionament dels mercats domèstics mitjançant reformes de caràcter estructural que procurin una resposta més eficient de l'oferta als impulsos de la demanda. Aquestes mesures estimulen la competència en els mercats de béns, serveis i factors productius i contribueixen a l'estabilitat de l'economia mitjançant una millor assignació dels recursos i una igualtat d'oportunitats més gran dels agents en els mercats esmentats.

Les mesures adquireixen una rellevància especial després de la incorporació d'Espanya a la tercera fase de la Unió Monetària Europea i la constitució del Banc Central Europeu. En aquest context, les polítiques econòmiques nacionals ja no compten amb l'instrument monetari per moderar l'evolució dels preus, de manera que són la política fiscal i les reformes estructurals els únics mitjans disponibles per mantenir la inflació dins els límits previstos. A Espanya, atès el dinamisme de la demanda interna com a element impulsor del creixement econòmic, s'han posat de manifest importants augments en els preus d'alguns sectors, especialment aquells menys exposats a la competència exterior, que obliguen a adoptar mesures urgents per evitar l'aparició de tensions inflacionistes.

S'uneix, doncs, la conveniència contrastada de noves mesures liberalitzadores amb la necessitat d'aplicar-les en aquest moment, abans que l'increment de la demanda afegida originin possibles brots d'inflació que amenacin l'estabilitat i la durada del procés expansiu de la nostra economia.

Les mesures adoptades en aquesta norma tenen per objecte provocar un impacte positiu tant sobre els preus com sobre les condicions de la competència en la nostra economia.

El capítol I d'aquest Reial decret llei, pel que fa a les mesures relatives a la fe pública, rebaixa els costos aranzels dels notaris i registradors de la propietat en els préstecs amb garantia hipotecària i en la compra-venda d'habitatges. Així mateix, es redueixen els costos d'inscripció de les societats en els registres mercantils.

Pel que fa als fedataris públics mercantils, el Reial decret llei modifica el règim dels aranzels, que passen de fixos a màxims. S'assenyala, finalment, la superior

subjecció de l'activitat dels col·legis de notaris, corredors de comerç i registradors de la propietat i mercantils a les normes de competència.

Les mesures que preveu el capítol II d'aquesta norma pretenen possibilitar que qualsevol ciutadà de la Unió Europea en possessió del títol de pilot i la llicència corresponent pugui accedir a Espanya al lloc de comandant d'aeronau civil, adequant els requisits que estableix la legislació espanyola al que disposa el Tractat de la Unió Europea quant a la lliure circulació de treballadors.

En el capítol III, per tal d'aprofundir la liberalització del mercat del gas, es disminueixen els nivells de consum requerits per accedir a la condició de consumidor qualificat; aquest mercat ha de quedar liberalitzat l'any 2008. Així mateix, en vista del ràpid desenvolupament del sector del gas natural a Espanya i de la conveniència d'afavorir l'entrada de nous distribuïdors i impulsar la competència, es redueix el període d'exclusivitat en una zona geogràfica concedit als distribuïdors autoritzats per la Llei 34/1998, sobre el sector d'hidrocarburs.

En relació amb el sector elèctric, en el capítol IV es continua aprofundint la liberalització mitjançant l'adopció de mesures relatives a la disminució del límit legal per ser considerat consumidor qualificat. D'altra banda, la notable disminució dels tipus d'interès, l'increment de la demanda elèctrica i el repartiment de l'eficiència a causa de la competència fan possible una rebaixa de la tarifa mitjana del kWh d'un 1,5 per 100, addicional al 2,5 per 100 rebaixat en el Reial decret 2821/1998, que incideix especialment sobre els consumidors domèstics.

El capítol V estableix reduccions de preus en els serveis de telecomunicacions i mesures de foment de la competència en telefonia mòbil.

El capítol VI preveu la reducció de les tarifes abonades pels usuaris de les autopistes de peatge. Al llarg dels últims anys s'ha considerat un objectiu de política econòmica la reducció del peatge de les autopistes. Els resultats que es pretén aconseguir són, d'una banda, la disminució de la càrrega econòmica dels ciutadans per la utilització d'infraestructures i, de l'altra, el suport a la competitivitat i a la creació d'ocupació mitjançant la rebaixa del preu dels transports de les mercaderies.

Per aconseguir aquests objectius, aquest Reial decret llei habilita un sistema de compensacions que possibilita que aquells usuaris que han de suportar impostos per la utilització d'aquest tipus de carreteres es beneficiïn de la reducció dels peatges.

En el capítol VII, tenint en compte la necessitat d'incidir en la moderació dels preus dels medicaments i la conveniència d'un ús més racional dels mitjans financers destinats al Sistema Nacional de la Salut, es revisa el marge actual dels magatzems farmacèutics.

En matèria de defensa de la competència, el Govern considera necessari prendre les precaucions degudes per evitar que els processos de modificació de les estructures dels mercats ocasionin un augment excessiu del grau de concentració empresarial. Per això, el capítol VIII d'aquest Reial decret llei introdueix una sèrie d'instruments per tal que hi hagi més control de les operacions de concentració entre empreses i sigui més eficaç. En

concret, s'estableix la notificació obligatòria per a aquelles que superin determinats límits, mentre es preveu l'acabament convencional del procediment a fi de flexibilitzar-lo.

En virtut d'això, a proposta del vicepresident segon del Govern i el ministre d'Economia i Hisenda i dels ministres de Justícia, de Foment i d'Indústria i Energia, amb la deliberació prèvia del Consell de Ministres en la reunió del dia 16 d'abril de 1999, en ús de l'autorització concedida en l'article 86 de la Constitució,

DISPOSO:

CAPÍTOL I

Fedataris públics i registradors de la propietat i mercantils

Article 1. *Col·legis professionals.*

Es modifica la disposició addicional segona de la Llei 2/1974, de 13 de febrer, reguladora dels col·legis professionals, que queda redactada de la manera següent:

«Els Estatuts, generals o particulars, els reglaments de règim interior i altres normes dels col·legis de notaris, corredors de comerç i registradors de la propietat i mercantils s'han d'adaptar al que estableix aquesta Llei, en allò que no s'oposi a les peculiaritats exigides per la funció pública que exerceixin els seus membres. En tot cas, els és d'aplicació el que disposen els articles 2.1 i 2.4 d'aquesta Llei.»

Article 2. *Aranzels.*

U. Els aranzels dels notaris i registradors de la propietat, que estableixen els reials decrets 1426 i 1427/1989, de 17 de novembre, es redueixen en un 25 per 100 en el cas de constitució, modificació, subrogació i cancel·lació de préstecs i crèdits amb garantia hipotecària i en la compravenda d'habitatges. En el supòsit que els Reials decrets esmentats, o la normativa especial, prevegin algun tipus de rebaixes aranzelàries, la reducció prevista en aquesta norma s'ha d'aplicar a la quantitat que resulti una vegada deduïda la rebaixa inicial.

Dos. Els aranzels dels registradors mercantils que estableix el Decret 757/1973, de 29 de març, es redueixen en un 25 per 100 en els supòsits de constitució, modificació d'estatuts, augment i disminució de capital, fusió, escissió i dipòsit de comptes de societats.

Tres. Els aranzels dels corredors de comerç col·legiats, aprovats pel Decret de 15 de desembre de 1950, tenen caràcter d'aranzels de màxims, i els fedataris públics esmentats poden aplicar els descomptes que considerin pertinents.

Quatre. Les modificacions que, a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, es puguin dur a terme respecte dels aranzels als quals es refereix aquest article es poden efectuar per reglament d'acord amb la seva normativa específica reguladora.

CAPÍTOL II

Navegació aèria

Article 3. *Modificació de la Llei 48/1960, de 21 de juliol, de navegació aèria.*

U. Es modifica el paràgraf primer de l'article 59, que queda redactat de la manera següent:

«El comandant de l'aeronau és la persona designada per l'empresari per exercir el comandament. Pot accedir al lloc de comandant qualsevol ciutadà que tingui la nacionalitat d'un Estat membre de

la Unió Europea i es trobi en ple gaudi dels seus drets civils i en possessió del títol de pilot i la llicència d'aptitud corresponent al tipus d'aeronau utilitzada.»

Dos. Es modifica el paràgraf primer de l'article 60, que queda redactat de la manera següent:

«El comandant designat per l'empresari ha d'exercir el comandament de l'aeronau i és el responsable de la nau i de la seva tripulació, dels viatgers i els equipatges, de la càrrega i del correu des del moment que es faci càrrec d'aquella per emprendre el vol, encara que no n'assumeixi el pilotatge material.»

CAPÍTOL III

Sector d'hidrocarburs gasosos

Article 4. *Modificació de la Llei 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs.*

U. Es modifiquen els punts 1 i 2 de la disposició transitòria cinquena, que queden redactats de la manera següent:

«1. Als efectes que preveu l'article 60, tenen la consideració de consumidors qualificats aquells consumidors en les instal·lacions dels quals, ubicades en una mateix lloc, el consum anual s'adeqüi en cada moment al calendari següent:

Aquells amb un consum igual o superior a 10.000.000 de Nm³ en el moment de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.

Aquells amb un consum igual o superior a 5.000.000 de Nm³ l'1 de gener de l'any 2000.

Aquells amb un consum igual o superior a 3.000.000 de Nm³ l'1 de gener de l'any 2003.

2. A partir de l'1 de gener de l'any 2008 tots els consumidors, independentment del seu nivell de consum, tindran la consideració de qualificats.»

Dos. Es modifica la disposició transitòria quinzena, que queda redactada de la forma següent:

«Disposició transitòria quinzena. *Distribució de gas natural.*

Sobre la zona de distribució de gas natural d'una concessió que, d'acord amb la disposició addicional sisena d'aquesta Llei, hagi esdevingut autorització, no es poden concedir noves autoritzacions per a la construcció d'instal·lacions de distribució durant un període equivalent al temps de vigència de la concessió original, amb un màxim de deu anys des de l'entrada en vigor de Llei, en aquest període, les empreses autoritzades han de complir les obligacions de servei públic de desenvolupament i l'extensió de les xarxes, imposades en virtut de la concessió, i llevat que hi hagi saturació de la capacitat de les seves instal·lacions. Tot això sens perjudici del que preveu l'article 78 d'aquesta Llei.»

CAPÍTOL IV

Sector elèctric

Article 5. *Reducció de tarifes elèctriques de consumidors domèstics i de preus de producció en règim especial.*

U. Amb caràcter excepcional, les tarifes de baixa tensió 1.0, 2.0 i 2.0.N (nocturna) que apliquen les empre-

ses distribuïdores d'energia elèctrica, a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, es disminueixen, en mitjana global conjunta, a l'1,5 per 100 sobre les tarifes que van entrar en vigor el dia 1 de gener de 1999.

Dos. El terme de potència i el terme d'energia de les tarifes afectades són els següents:

Baixa tensió	Terme de potència Tp: Ptes./kW i mes	Terme de energia Et: Ptes./ kWh
1.0 Potència fins a 770 w	44	9,89
2.0 General, potència no superior a 15 kW .	247	14,03
2.0. N (nocturna)	247	(1)

(1) Energia consumida dia (punta i pla): 14,41 pessetes/kWh de terme d'energia.

Energia consumida nit (vall): 6,54 pessetes/kWh de terme d'energia.

Tres. Els preus dels termes de potència i energia per a aquelles instal·lacions que s'acullen al règim que estableix el Reial decret 2366/1994, de 9 de desembre, sobre producció d'energia elèctrica per instal·lacions hidràuliques, de cogeneració i altres, proveïdes per recursos o fonts d'energia renovables, disminueixen un 0,74 per 100 addicional sobre la rebaixa del 3,22 per 100 disposada en l'article 2.2 de Reial decret 2821/1998, de 23 de desembre, pel qual s'estableix la tarifa elèctrica per a 1999.

Els preus esmentats són els que s'estableixen a continuació:

Tipus instal·lació	Potència instal·lada	Ptes./kW i mes	Ptes./kWh
Grup A	P < ó = 100	315	10,45
Grup B	P < ó = 100	625	9,21
Grup C, D i E	P < ó = 15	1.604	7,27
	15 < P < ó = 30	1.553	7,00
	30 < P < ó = 100	1.508	6,78
Grup F	P < ó = 10	315	10,45

Quatre. Anualment, o quan circumstàncies especials ho aconsellin, amb els tràmits i informes oportuns previs, el Govern, mitjançant reial decret, ha de modificar les tarifes i els preus als quals es refereixen els apartats anteriors d'aquest article.

Article 6. Consumidors qualificats d'energia elèctrica.

U. Sens perjudici del que disposa l'article 1.3 del Reial decret 2820/1998, de 23 de desembre, pel qual s'estableixen les tarifes d'accés a les xarxes, i de conformitat amb el que preveu l'article 9.2 de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del sector elèctric, tenen la consideració de consumidors qualificats d'energia elèctrica a partir de l'1 de juliol de l'any 2000 tots els consumidors els subministraments dels quals es facin a tensions nominals superiors a 1.000 volts.

Dos. S'autoritza el Govern a modificar, mitjançant reial decret, els límits establerts en aquesta disposició i a establir el calendari de liberalització per a submi-

nistrament amb tensions inferiors a 1.000 volts, si així ho recomanen les condicions del mercat, i valorant, en especial, les condicions de consum anual i/o la tensió de subministrament.

CAPÍTOL V

Sector de telecomunicacions

Article 7. Mesures de reducció de preus en els serveis de telecomunicacions i de foment de competència en telefonia mòbil.

U. Es procedeix a aplicar a «Telefónica, Sociedad Anónima», les mesures següents:

a) Reducció dels preus actuals de les trucades de fix a mòbil en un 5,76 per 100 en horari de tarifa normal i un 12,85 per 100 en horari de tarifa reduïda, a partir de l'1 de juliol de 1999.

b) Reducció del 10 per 100 en la quota d'abonament mensual del servei de línies susceptibles d'arrendament analògiques de banda vocal de qualitat ordinària a 2 fils (UIT-M 1040), en el termini d'un mes des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.

c) Reducció del 5 per 100 en la quota d'abonament mensual del servei de línies susceptibles d'arrendament digitals a 2048 Kbits/segon, sense estructurar, en el termini d'un mes des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.

d) Reducció del nivell màxim de la banda de preus establerta mitjançant l'Ordre del Ministeri de Foment de 31 de juliol de 1998, per al servei telefònic mòbil automàtic analògic, en la quantitat en què es redueixen les tarifes d'interconnexió de terminació en la xarxa fixa de «Telefónica, Sociedad Anónima», com a conseqüència de l'aplicació de l'Ordre del Ministeri de Foment de 26 de novembre de 1998, i supressió del límit inferior establert per a l'esmentada banda de preus, a partir del 1 de juliol de 1999.

Dos. Els preus del servei telefònic fix per trucades provincials, interprovincials i internacionals baixen, en els percentatges que preveu l'Ordre del Ministeri de Foment de 18 de març de 1997, per a aquest exercici; això és:

a) El 10 per 100 en el preu del servei telefònic provincial.

b) El 20 per 100 en el preu del servei telefònic interprovincial.

c) El 12 per 100 en el preu del servei telefònic internacional.

El calendari d'aplicació d'aquesta previsió és el següent:

1r Abans de l'1 de juliol, el 50 per 100 de les rebaixes previstes.

2n Abans de l'1 de desembre, el 50 per 100 restant.

El règim de descomptes actualment vigent s'adapta als nous preus, resultants de les reduccions indicades.

Tres. Es faculta el Ministeri de Foment perquè determini i publiqui les quantitats resultants de l'aplicació de les rebaixes referides en els apartats 1 i 2.

Quatre. El Ministeri de Foment, amb l'informe previ de la Comissió del Mercat de les Telecomunicacions, ha de proposar al Consell de Ministres aprovar un reial decret que reguli un nou marc regulador de preus màxims per a «Telefónica, Sociedad Anónima», de caràcter transitori, basat en un model de límits màxims anuals de preus.

Cinc. El Ministeri de Foment, d'acord amb la legislació vigent i de conformitat amb la normativa tècnica

comunitària, ha d'adoptar, amb la deguda promptitud, qualssevol mesures que fomentin un increment de la competència efectiva en el mercat de la telefonia mòbil o, si s'escau, proposar-ne l'adopció al Consell de Ministres.

Sis. Les modificacions que a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei es puguin fer respecte de les tarifes i els preus regulats en aquest article es poden efectuar reglamentàriament d'acord amb la normativa específica d'aplicació.

CAPÍTOL VI

Autopistes de peatge

Article 8. *Autopistes de peatge.*

U. A partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei s'inicien els tràmits de revisió dels contractes de concessió d'autopistes per rebaixar les tarifes de peatge satisfetes pels usuaris en un 7 per 100 del seu import.

Dos. L'Administració General de l'Estat, una vegada tancat cada exercici, ha de liquidar a les societats concessionàries del seu àmbit competencial per la pèrdua d'ingressos que els suposi l'abaixada de tarifes.

Tres. Així mateix, quan el concedent sigui una comunitat autònoma, l'Administració General de l'Estat pot signar convenis de col·laboració amb aquesta comunitat autònoma als efectes de fixar les actuacions i el finançament necessaris per dur a terme la liquidació a què es refereix el paràgraf anterior. En tot cas, l'abonament de les quantitats que l'Administració General de l'Estat pugui comprometre en els convenis s'efectua una vegada tancat cada exercici.

CAPÍTOL VII

Distribució d'especialitats farmacèutiques d'ús humà

Article 9. *Marge dels magatzems farmacèutics.*

U. Es modifica l'article 1 del Reial decret 164/1997, de 7 de febrer, pel qual s'estableixen els marges corresponents als magatzems a l'engròs per la distribució d'especialitats farmacèutiques d'ús humà, que queda redactat de la manera següent:

«El marge dels magatzems farmacèutics en la distribució d'especialitats farmacèutiques d'ús humà es fixa en el 9,6 per 100 del preu de venda del magatzem sense impostos.»

Dos. Les modificacions que a partir de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei es puguin fer respecte del marge dels magatzems farmacèutics es poden fer reglamentàriament d'acord amb la normativa específica d'aplicació.

CAPÍTOL VIII

Defensa de la competència

Article 10. *Modificació de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència.*

U. Es fa una nova redacció del Capítol II del Títol I, que passa a dir:

«CAPÍTOL II

De les concentracions econòmiques

Article 14. *Àmbit d'aplicació.*

1. Qualsevol projecte o operació de concentració d'empreses l'ha de notificar al Servei de

Defensa de la Competència una o diverses de les empreses participants quan:

a) Com a conseqüència de l'operació s'adquireixi o s'incrementi una quota igual o superior al 25 per 100 del mercat nacional, o d'un mercat geogràfic definit dins d'ell, d'un producte o servei determinats, o,

b) El volum de vendes global a Espanya del conjunt dels participants superi en l'últim exercici comptable la quantitat de 40.000 milions de pessetes, sempre que almenys dos dels participants tinguin individualment a Espanya un volum de vendes superior a 10.000 milions de pessetes.

Aquesta obligació de notificació no afecta les operacions de concentració que entrin dins de l'àmbit d'aplicació del Reglament (CEE) 4064/89, del Consell, modificat pel Reglament (CEE) 1310/97.

2. Als efectes que preveu l'apartat anterior es consideren concentracions econòmiques aquelles operacions que impliquin una modificació estable de l'estructura de control de les empreses participants mitjançant:

a) La fusió de dues o més empreses anteriorment independents.

b) La presa de control de la totalitat o de part d'una empresa o empreses mitjançant qualsevol mitjà o negoci jurídic.

c) La creació d'una empresa en comú i, en general, l'adquisició del control conjunt sobre una empresa, quan aquesta exerceixi amb caràcter permanent les funcions d'una entitat econòmica independent i no tingui per objecte o efecte fonamental coordinar el comportament competitiu d'empreses que continuïn essent independents.

Article 15. *Notificació d'operacions de concentració.*

1. La notificació de les operacions de concentració que entrin en l'àmbit d'aplicació de l'article 14 d'aquesta Llei s'ha de presentar al Servei de Defensa de la Competència abans d'efectuar l'operació o fins un mes després de la data de la conclusió de l'acord de concentració.

La notificació prèvia no implica suspendre l'execució de l'operació abans d'autoritzar-la expressament o tàcita, encara que en tot cas l'operació esmentada queda subjecta al que disposa l'article 17.

2. El fet de la notificació és públic.

3. S'han de determinar per reglament la forma i el contingut de la notificació, en la qual han de constar, en tot cas, les dades necessàries per poder apreciar la naturalesa i els efectes de l'operació.

4. Amb caràcter previ a la presentació de la notificació es pot formular consulta al Servei sobre si una determinada operació supera els límits mínims de notificació obligatòria que preveu l'apartat 1 de l'article 14 d'aquesta Llei. El termini d'un mes que preveu l'apartat 1 d'aquest article queda suspès fins que les parts rebin la contestació a la consulta.

5. La notificació de les operacions d'adquisició d'accions admeses a negociació en una borsa de valors quan, d'acord amb el que disposa l'article 60 de la Llei 24/1988, del mercat de valors, sigui preceptiu realitzar una oferta pública d'adquisició, és objecte de procediment específic determinat per reglament.

Article 15 bis. Tramesa d'expedients al Tribunal i autorització tàcita.

1. El ministre d'Economia i Hisenda, a proposta del Servei de Defensa de la Competència, ha de trametre al Tribunal de Defensa de la Competència els expedients d'aquells projectes o operacions de concentració notificats pels interessats que consideri que poden obstaculitzar el manteniment d'una competència efectiva en el mercat perquè aquell, amb l'audiència prèvia, si s'escau, dels interessats emeti un dictamen en aquest respecte en el termini de tres mesos.

2. S'entén que l'Administració no s'oposa a l'operació si, transcorregut un mes des de la notificació al Servei, aquesta notificació no s'ha tramès al Tribunal.

3. El Servei ha de notificar als interessats la data en què siguin trameses les actuacions al Tribunal de Defensa de la Competència.

4. En cas que un projecte o operació de concentració entre empreses que supera els límits establerts en l'article 14 d'aquesta Llei no es notifiqui al Servei, aquest, d'ofici, pot requerir les empreses perquè efectuïn la notificació corresponent en un termini no superior a vint dies a comptar de la recepció del requeriment. Transcorregut el termini esmentat sense que s'hagi presentat la notificació, el director del Servei, escoltades les parts, pot imposar la sanció que preveu l'apartat 2 de l'article 18 d'aquesta Llei.

No es poden beneficiar de la possibilitat d'una autorització tàcita aquelles operacions notificades a requeriment del Servei.

5. Si s'escau, es poden considerar compreses dins de l'operació determinades restriccions a la competència accessòries, vinculades directament a l'operació i necessàries per realitzar-la.

6. Quan l'operació analitzada no compleixi les condicions que estableix l'article 14 d'aquesta Llei, el director del Servei ha de resoldre sobre si l'operació ha de ser tractada com un acord d'empreses de conformitat amb el que preveu l'article 3 d'aquesta Llei i subjecte, per tant, al procediment previst a l'article 38, cas en què no es pot beneficiar de l'autorització tàcita.

Article 15 ter. Acabament convencional en expedients de concentració.

1. Quan d'una operació de concentració, que no suposi la creació o el reforçament d'una posició de domini que pugui dificultar el desenvolupament de la competència en un mercat, es puguin derivar obstacles a la competència fàcils d'esmenar, el ministre d'Economia i Hisenda, amb l'informe previ del Servei de Defensa de la Competència, pot instar les parts a presentar compromisos o modificacions de l'operació, la qual no es pot beneficiar del supòsit d'autorització tàcita. Les parts han de respondre en el termini d'un mes a comptar del moment en què siguin instades a presentar compromisos o modificacions de l'operació.

2. En vista dels compromisos presentats i amb l'informe previ del Servei de Defensa de la Competència, el ministre d'Economia i Hisenda pot resoldre:

a) Autoritzar l'operació si els compromisos són considerats suficients.

b) En cas contrari, trametre l'expedient al Tribunal.

Article 16. Informe del Tribunal de Defensa de la Competència.

1. Una vegada tramès l'expedient al Tribunal de Defensa de la Competència, aquest ha d'emetre el dictamen sobre l'operació abans de tres mesos. L'apreciació de si un projecte o operació de concentració pot obstaculitzar el manteniment de la competència efectiva en el mercat s'ha de basar en una anàlisi dels seus efectes restrictius, previsibles o constatats, i s'han d'atendre principalment les circumstàncies següents:

- a) Delimitació del mercat rellevant.
- b) L'estructura.
- c) Les possibilitats d'elecció dels proveïdors, distribuïdors i consumidors o usuaris.
- d) El poder econòmic i financer de les empreses.
- e) L'evolució de l'oferta i la demanda.
- f) La competència exterior.

El Tribunal pot considerar, així mateix, la contribució que la concentració pugui aportar a la millora dels sistemes de producció o comercialització, al foment del progrés tècnic o econòmic, a la competitivitat internacional de la indústria nacional o als interessos dels consumidors o els usuaris i si aquesta aportació és suficient per compensar els efectes restrictius sobre la competència.

2. En els casos d'empreses en participació s'han d'analitzar especialment els possibles efectes restrictius de la competència derivats de la presència de l'empresa participada i de les empreses matrius en un mateix mercat o en mercats ascendents, descendents o pròxims.

3. L'informe del Tribunal és públic una vegada que el Consell de Ministres adopti la decisió sobre l'operació.

Article 17. Competència del Govern.

1. El Tribunal de Defensa de la Competència ha de trametre el dictamen al ministre d'Economia i Hisenda perquè l'elevi al Govern, que en el termini màxim de tres mesos pot decidir:

- a) No oposar-se a l'operació de concentració.
- b) Subordinar l'aprovació al compliment de condicions que aportin al progrés econòmic i social una contribució suficient per compensar els efectes restrictius sobre la competència.
- c) Declarar-la improcedent, i està facultat per a:

1. Ordenar que no es dugui a terme, en cas que no s'hagi iniciat.

2. Ordenar les mesures apropiades per establir una competència efectiva, inclosa la desconcentració.

Si transcorregut el termini de tres mesos des que es rebí el dictamen del Tribunal o des que finalitzi el termini previst perquè el Tribunal emeti el dictamen, el Consell de Ministres no ha adoptat la seva decisió, l'operació s'ha d'entendre autoritzada tàcitament.

Article 18. Multes per incompliment.

1. La falta de compliment del deure de notificació, la sanciona el director del Servei de Defensa de la Competència amb una multa de fins a 5.000.000 de pessetes.

2. El director del Servei, independentment del que preveu l'apartat anterior, ha d'imposar una sanció de fins a 2.000.000 de pessetes per dia de retard en la notificació quan hagi estat requerida pel Servei d'acord amb el que disposa l'apartat 4 de l'article 15 bis.

3. El Servei de Defensa de la Competència ha de vigilar l'execució i el compliment dels acords del Consell de Ministres. Si no es compleix el que s'ha ordenat en aplicació de l'article 17, el Govern, sens perjudici de l'aplicació de les mesures d'execució previstes en l'ordenament jurídic, ha d'imposar a cada una de les empreses afectades una multa de fins al 10 per 100 del respectiu volum de vendes a Espanya en l'exercici en el qual s'hagi produït l'operació de concentració.»

Dos. Es modifica l'article 31, que queda redactat de la manera següent:

«Article 31. *Funcions.*

Són funcions del Servei de Defensa de la Competència:

a) Instruir els expedients per conductes incloses en aquesta Llei.

b) Vigilar l'execució i el compliment de les resolucions que s'adoptin en aplicació d'aquesta Llei.

c) Portar el Registre de Defensa de la Competència.

d) Les funcions d'estudi i investigació dels sectors econòmics, i analitzar la situació i el grau de competència de cada un dels sectors, així com la de possible existència de pràctiques restrictives de la competència. Com a conseqüència dels estudis i les investigacions efectuades pot proposar adoptar mesures conduents a la remoció dels obstacles en què s'empari la restricció.

e) Les d'informació, assessorament i proposta en matèria d'acords i pràctiques restrictives, concentració i associació d'empreses, grau de competència en el mercat interior i exterior en relació amb el mercat nacional, i sobre les altres qüestions relatives a la defensa de la competència.

f) Les de cooperació, en matèries de competència, amb organismes estrangers i institucions internacionals.

g) Dur a terme les funcions de col·laboració entre l'Administració espanyola i la Comissió Europea en l'aplicació a Espanya de les regles comunitàries de la competència. Aquestes funcions s'han d'exercir en coordinació amb els departaments sectorials competents de l'Administració pública.

h) Exercir les competències que li atribueixen els articles 15 al 18 d'aquesta Llei, en matèria de control de concentracions.»

Tres. S'hi addiciona un nou article 31 bis, amb la redacció següent:

«Article 31 bis. *Funcions del director del Servei de Defensa de la Competència.*

1. Correspon al director del Servei de Defensa de la Competència:

a) Proposar al Govern les directrius de política de defensa de la competència en el marc de la política econòmica del Govern.

b) Proposar al Govern l'adopció de resolucions generals per atorgar exempcions per categories d'acords.

c) Aprovar un programa anual d'avaluació de les conseqüències de l'aplicació de les regles de competència que permeti d'orientar la dedicació de mitjans, l'evolució de la doctrina i els remeis adoptats.

d) Representar el Servei de Defensa de la Competència.

e) Donar publicitat a les resolucions a les quals es refereix l'article 5 d'aquesta Llei en el "Butlletí Oficial de l'Estat".

f) Decidir la conveniència d'instar l'aplicació del que preveu l'apartat 3 de l'article 22 del Reglament comunitari de control de concentracions.

g) Exercir les competències que li atribueixen els articles 15 al 18 d'aquesta Llei.

2. El director del Servei de Defensa de la Competència n'exerceix la direcció i pot exercir totes les competències que aquesta Llei atribueix al Servei.»

Quatre. S'afegeix un segon paràgraf a la disposició final amb la redacció següent:

«S'autoritza igualment el Govern per modificar mitjançant un real decret els límits fixats en l'article 14.1 d'aquesta Llei.»

Disposició addicional única. *Tarifes de gas natural, gasos manufacturats per canalització i preus de gasos líquids del petroli envasat.*

El ministre d'Indústria i Energia, en un termini no superior a un mes des de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, mitjançant una ordre, amb l'acord previ de la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics, ha de dictar les disposicions necessàries per actualitzar les tarifes de venda de gas natural, gasos manufacturats per canalització per als consumidors finals i els preus de gasos líquids del petroli envasats. Aquesta actualització té per objecte la revisió a la baixa de paràmetres no vinculats a cotitzacions internacionals de cru i productes petrolífers.

Disposició transitòria primera. *Modificació de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència.*

El que disposa el capítol VIII d'aquest Reial decret llei és aplicable a les operacions de concentració que es realitzin a partir de la seva entrada en vigor.

En el que no s'oposi als preceptes de la Llei de defensa de la competència, modificats en aquest Reial decret llei, els procediments que s'iniciïn com a conseqüència de les notificacions obligatòries previstes en aquells preceptes s'han de regir pel Reial decret 1080/1992, d'11 de setembre, sobre el procediment que han de seguir els òrgans de defensa de la competència en concentracions econòmiques i forma i contingut de la notificació voluntària.

Disposició transitòria segona.

A l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei, les existències d'especialitats farmacèutiques que hi hagi en els magatzems a l'engròs i a les oficines de farmàcia, així com les que els subministren els laboratoris farmacèutics amb preus calculats amb els antics marges poden ser venudes o dispensades als preus esmentats fins al dia 30 d'abril de 1999.

A partir del dia 1 de maig de 1999, els subministraments dels magatzems s'han d'ajustar al que estableix aquest Reial decret llei.

Disposició transitòria tercera.

A partir de l'1 de maig de 1999, els laboratoris només han de subministrar especialitats farmacèutiques en les quals figuri el preu calculat d'acord amb els nous marges,

bé amb nous cartonatges o bé reetiquetant els actuals amb etiquetes adhesives.

Per identificar que el preu de venda al públic està calculat d'acord amb el nou marge, al costat del preu han de constar les sigles M.R.

L'etiquetatge només l'ha de fer el laboratori preparador en les instal·lacions centrals.

Disposició transitòria quarta.

A partir del dia 1 de maig de 1999, el preu de venda al públic de les especialitats farmacèutiques és el que consti amb les sigles M.R. a què es refereix la disposició transitòria anterior o bé el que resulti de fer sobre l'antic preu la minoració corresponent.

La facturació de les receptes d'especialitats farmacèutiques a càrrec del Sistema Nacional de Salut, tancada fins al dia 31 de maig de 1999, s'ha de liquidar amb els antics preus. Les facturacions tancades a partir d'1 de juny de 1999 s'han de liquidar amb els nous preus.

Disposició derogatòria única.

Es deroga l'article 5 del Reial decret 2821/1998, de 23 de desembre, pel qual s'estableix la tarifa elèctrica per a 1999. Així mateix, queden derogades totes les disposicions que s'oposin al que estableix aquest Reial decret llei.

Disposició final primera.

U. A l'empara dels articles 149.1.6a i 149.1.8a de la Constitució, té el caràcter de legislació d'aplicació general la modificació de la disposició addicional segona de la Llei 2/1974, de 13 de febrer, reguladora dels col·legis professionals, que conté l'article 1 d'aquest Reial decret llei.

Dos. A l'empara dels articles 149.1.6a i 149.1.8a de la Constitució, té el caràcter de legislació d'aplicació general la modificació dels reials decrets 1426/1989 i 1427/1989, de 17 de novembre; el Decret 757/1973, de 29 de març, i el Decret de 15 de desembre de 1950, en matèria d'aranzels, que conté l'article 2 d'aquest Reial decret llei.

Tres. A l'empara dels articles 149.1.6a, 149.1.7a i 149.1.20a de la Constitució, té el caràcter de legislació d'aplicació general la modificació de la Llei 48/1960, de 21 de juliol, de navegació aèria, que conté l'article 3 d'aquest Reial decret llei.

Quatre. A l'empara de l'article 149.1.13a i 149.1.25a de la Constitució, tenen el caràcter de legislació d'aplicació general el que disposen els articles 4, 5 i 6 d'aquest Reial decret llei.

Cinc. A l'empara de l'article 149.1.21a de la Constitució, té el caràcter de legislació d'aplicació general el que disposa l'article 7 d'aquest Reial decret llei.

Sis. A l'empara de l'article 149.1.14a de la Constitució, té el caràcter de legislació d'aplicació general el que disposa l'article 8 d'aquest Reial decret llei.

Set. A l'empara dels articles 149.1.13a i 149.1.16a de la Constitució, té el caràcter de legislació d'aplicació general el que disposa l'article 9 d'aquest Reial decret llei.

Vuit. A l'empara dels articles 149.1.6a i 149.1.13a de la Constitució, té el caràcter de legislació d'aplicació general la modificació de la Llei 16/1989, de 17 de juliol, de defensa de la competència, que conté l'article 10 d'aquest Reial decret llei.

Disposició final segona.

Aquest Reial decret llei entra en vigor l'endemà d'haver estat publicat en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 16 d'abril de 1999.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

(Aquest Reial decret llei s'inclou tenint en compte la Correcció d'errades publicada en el «Butlletí Oficial de l'Estat» núm. 101, de 28-4-1999.)

MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA

8584 REIAL DECRET 610/1999, de 16 d'abril, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei 43/1998, de 15 de desembre, de restitució o compensació als partits polítics de béns i drets confiscats en aplicació de la normativa sobre responsabilitats polítiques del període 1936-1939. («BOE» 92, de 17-4-1999.)

La Llei 43/1998, de 15 de desembre, de restitució o compensació als partits polítics de béns i drets confiscats en aplicació de la normativa sobre responsabilitats polítiques del període 1936-1939, estableix els principis bàsics que han de regir la restitució dels béns o drets que, en aplicació de la normativa esmentada, van ser confiscats als partits polítics, i defineix tant el dret a la restitució com l'àmbit objectiu i subjectiu al qual s'ha de cenyir la restitució o la compensació.

Aquesta tasca, no exempta de dificultats per causa del temps transcorregut des dels fets objecte de reparació, requereix un desplegament reglamentari, complementari de la Llei i previst en la seva disposició final primera, en el qual es precisin els conceptes fixats en la Llei i el procediment al qual s'han de sotmetre les sol·licituds de restitució o compensació que es produeixin en virtut dels drets reconeguts en la Llei.

Aquest Reial decret té així per objecte aprovar el Reglament de desplegament d'aquesta Llei, per permetre'n la plena aplicació, condicionada precisament a aquest desplegament reglamentari.

Seguint la sistemàtica de la Llei 43/1998, de 15 de desembre, el Reglament s'estructura en cinc capítols relatius, respectivament, a les disposicions generals, el procediment, l'execució de les resolucions, els recursos i les exempcions tributàries.

El capítol I conté cinc articles, en els quals es despleguen les previsions de la Llei respecte del règim jurídic general de la restitució o la compensació que preveu, els beneficiaris, els supòsits de restitució de béns immobles o drets de contingut patrimonial sobre els béns, els supòsits de compensació pecuniària i el règim jurídic especial aplicable als arrendaments i els saldos en efectiu.

L'article 1 reitera l'àmbit objectiu que estableix la Llei 43/1998, mitjançant la concreció del que constitueix l'objectiu general i bàsic de la Llei, que és la restitució o la compensació, als partits polítics, dels béns immobles i els drets de contingut patrimonial sobre els béns que els van ser confiscats en virtut de la normativa sobre responsabilitats polítiques del període 1936-1939.

De la mateixa tramitació parlamentària de la Llei es desprèn amb claredat que aquest constitueix l'àmbit objectiu propi i originari de la Llei, com ho prova la inclu-